

Előfizetési díj:
Egészévre 4 ft., Félévre 2 ft.,
Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:
3 hasábos petsors egyszer 9 kr.,
többszöri hirdetésnél 7 kr.
Pélyegdíj 30 kr.

Nyiltter petsora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A Zalamegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmentelen leveleket csak
ismert kezeztől fogadunk el.

Kéziratokat nem küldünk vissza.

Zalai vasutak.

(Fb) A „Nemzet“ december hó 30-iki számában Dr. Hecceg Mihály a balaton-zalai vasut eszméjét pendíti meg. Szabadjon ez alkalomból ugy e felszólalásra, valamint egyáltalán Zalamegye vasuti közlekedési viszonyaira néhány észrevételt tennünk.

Ha az ember Magyarország vasuti mappáját veszi kezébe, azonnal látania kell, hogy alig van megye, mely vasut tekintetében oly mostohán lenne ellátva, mint Zala. Sem területéhez, sem népességére arányához, sem termékeihez, sem fekvéséhez képest nem áll viszonyban az a két darabka vasut, mely egyrésztől Szent-Ivántól Kanizsáig 58 kilométernyire s másrésztől Kanizsától Csáktornyaig 34 kilométernyire a megye területén halad. Ha el is tekintünk attól, hogy a Kanizsa-Csáktornyai rész csak a megye szélét érinti, esik a megye 5121 □ kilométernyi területére és 333237 lakosára összesen 92 kilométernyi vasut, míg p. o. Veszprémre 4166 kilométernyi területével és 201,431 lakosával 156 kilométernyi, Fehér megyére 4156 □ kméter terület és 196,234 lakosra 251 kmtr vasut esik. Ép így vannak a fővárostól távol fekvő megyék is. Vannak 6034 □ kmtrnyi terület és 331,602 lélekszám mellett van 212 kmtr vasutja, vagyis nagyobb terület de kisebb lélekszám mellett 2¹/₂-szer annyi mint Zalának. Somogyinak 6530 □ kmtr területe és 287,555 lakosa van. Szeli pedig 306 kmtr vasut, vagyis 3¹/₂-szer több, mint Zalát. Baranya birt 5133 kmtr terület és 285506 lélekszám mellett az új Kelenföld-Pécsi vasut megnyitása előtt (!) 190 kmtrnyi vasuttal, vagy is kétszer annyival, mint Zala. Aradmegye, melynek területe 6443 □ kmtr, lakosainak száma pedig 322,106, birt 234 kmtrnyi vasuttal. Liptó megyének 2257 kmtrnyi terület és 81226 lélekszám mellett van 91 kmtr vasutja. — Így folytatni lehetne az összehasonlítást végig, a nélkül, hogy megyére lehetne akadni, mely hasonló terület és népesség mellett, hasonló mostohán lenne vasutakkal ellátva.

Ily körülmények között, dacára annak, hogy a megye élén kitűnő emberek állnak, sem adminisztrációja, sem kereskedelme, sem földmívelése, sem ipara nem tud azon nívaura emelkedni, melyre e megyének népességénél, területi nagyságánál, fekvésénél és természeti kincsénél fogva emelkednie kellene.

Hogy mi ennek az oka? könnyű megmondani. Egyrésztől az indolencia, másrésztől, hogy nagy államférfiai akkor, midőn vasutakról volt szó, tulzott önzetlenségükben azt hitték, hogy munióciumpoknál is erőny az önzetlenség, s azért nem mozogtak, midőn mozogniok kellett volna. Pedig alkalom volt reá. Budapest és Grác között egyenesen Zalán át vezet a helyes irány. Akkor Zalának is lett volna vasutja, de a válatat sem simléné az irány és esatlakozás hibáit. De a mi ehult az ehult. Most pedig már annyira meg van terhelve az állam a vasuti építkezés terheivel (melyeket pedig Zala is visel, ép ugy mint akármelyik más megye), hogy az államtól várni az elszigeteltségből való megváltást egyhamarjában nem lehet. Most már csak egy eszköze van Zalának: az önségély; ezt kell megragadnia.

Dr. Hecceg Mihálynak abban nagyon igaza van, hogy nem kell várni, míg a sült galamb a szánkba repül. A válalkozó csak oda megy, a hol azt látja, hogy magok a közelről érdekeltek is felkarolnak valamely eszmét s annak létesítése végett áldozni is készek. Oda pedig szívesen megy.

De nincs igaza abban, ha azt mondja, hogy egy Veszprémből Kis-Komáromig terjedő szárnyvonal esodákat mivelne. Ezen vasutnak, eltekintve minden egyéb nehézségtől, az a nagy hibája lenne, hogy egyik oldalán a Balaton tava által lenne határolva, homét semmi tápot sem nyerhet, pedig régi tapasztalat, hogy oly vasut melynek nem mindkét oldalán van 1—2 mértföldnyi „Hinterlandja“, — csak rendkívül kedvező viszonyok között fizetheti ki magát. További hibája lenne, hogy a déli és nyugati vasutak közé ékelve két vasuti társulat kegyére

volna utalva, emélfogva nem fejthetne ki üdvös működést, a minőt töle várnak. Azonfelül csak bortermő vidékeket érne, pedig ez nagy hátrány, mert ha esetleg nincs jó bortermés s nem nyerhet kifejlődést a borkivitel, akkor a vasut is szünetelhetne.

Vasut csak úgy fizeti ki magát, ha a termények különféle, különféle időben, mintegy folytonos ide-oda szállítást tesznek lehetővé. Ilyet pedig csak oly vidék nyújt, a hol gabona, állattenyésztés, fa, kőszén, vas, gyümölcs, bor, iparcikkek nyújtják a folytonos szállítási anyagot, még pedig nem csupán egy irányba, hanem oda és vissza s nem az évnek csak egy bizonyos szakában, hanem folytonosan. Ilyenek tartjuk a Pápa-, Devecser-, Sümeg-, Tapolca-Keszthelyi irányt egy részről és egy Regede-, Muraszombat-, Bellatine-, Alsó-Lendva-, Letenye-Kanizsai vonalat másrésztől. Ez is, az is, nem csak bortermő vidékeket érintenének, hanem Zalamegyének egyéb terményekben is gazdag völgyeit is. Az utóbbi különösen hivatva lenne Zalának nyers terménytől oly vidékről kivüni rövid úton Stayer országba, mely fekvésénél fogva sem a déli, sem a nyugati vasutnak szoroson vett forgalmi körébe nem esik, s viszont vasat és egyéb ipari cikkeket hozni onnét. Hivatva lenne különösen azon különben jóra való és munkás nép körében, mely Regedetől Letenyéig a Mura bal partján elterülő völgyeket lakja, a magyarosodást és a magyar állameszméhez való szorosabb fűződést előmozdítani. Ez azonban nem zárja ki Dr. Hecceg Mihály tervének életrevalóságát egy bizonyos pontig s ez egy Veszprém-Füredi szárnyvonal lenne. De egyedül a borszállítási alapra, vagy a föld gyomrában létező, de még föl nem fedezett ásványi termékekre fektetni egy oly hosszú vonalat, mint a minő a Veszprém-, Füred-, Kővágó-Órs-Keszthelyi vonal lenne, nézetünk szerint oly kudarcra vezetne, mely hosszú időre előlne az életképebb szárnyvonalak iránti vállalkozási kedvet. Bár köszönettel tartozunk Dr. Hecceg Mi-

„Zalamegye“ tárcája.

Emléksorok N. V. ur emlékkönyvébe.

*Elmegyek, de lellem itt marad még
A sok kedves, újjas arc között,
Hová engem oly sok édes emlék,
S annyi boldog érzélem kötött.*

*Minden perem, mely köztetek tünt el
Egy tüdőri álom kép vala,
Melynek varázsszálát szötte-fonta
A szeretet békes angyala:*

*Az az angyal, mely köztetek repked
S barátságos szívetekbe van,
S mindnyájatok hön szerető lelkét
Átölelve tartja boldogan.*

*Drága percek! Oh, hoogy eltűnétek! . . .
Mikor jöttök újra vissza még?
Lesz idő rá?! . . . Vagy talán örökre
Elröpített benetek az ég?*

*Nem! tudom nem! sokszor visszajöttök,
Emléketek lelkemben marad,
Akár — merre ragadjon a végzet,
Bárhol járjak a nagy ég alatt.*

Maroshalmi Gyula.

Mikor az ember házasodik

— K. rolat —

Irtá: Jenyay Géza.

(Vége.)

Mert hát például, magában véve az sem valami „nagy eset“, ha az embert valakinek a nagy-mamája va-

csorára invitálja, — ha azonban az ember „candidatus völegény“ s ez a vacsorára invitáló nagymama pedig leendő menyasszonyának a nagymamája, akkor azután már egészen másként áll a dolog; mert az ilyen vacsora a nagymama sympathiájának legbiztosabb jele, valószínű győzelem! Köztudomású dolog lévén, hogy a nagymamák, házassági kérdésekben mily nevezetes szerepet játszanak a családi conferenciákon, ők a „pars superior“ és „pars major“ egy személyben.

S most egy ilyen befolyásos nagymama vacsorára invitál magához kelle ennél több!?

Es még hozzá milyen szívesen lát!

Csupa szívességből beléd tömne mindent, veled szeretné megitatni minden borát, azt a finom aranyszínű nektárt, melynek minden eszeppje vérré vállik az emberben s megnyitja még a legnémbább ajkakat is! — S a nagymama egészen boldog, hogy jól érzed magadat „szerep“ körében, fokról-fokra, pereről-perere barátságosabb lesz hozzád, bizalmasan beszél menyasszonyodról s a „család“ minden ügyéről bajáról; de a melyért azután eserebe ő is kifürkészi még a legtitkosabb gondolatodat is, szokásaidat, vágyaidat, ugy, hogy a vacsora végén már minden tudva van előtte, multad, családi körülményeid, jövedelmed, adósságod, minden minden, mit csak egy gondos nagymamának tudni kell. Elmondad neki magad őszintén bizalmasan. De hát mért is titkolódtál volna előtte? hisz ő is egész bizalmas volt hozzád, ugy tekint már, mint ki a családhoz tartozol. S te tulboldog vagy örömben, áldod a végzetet, mely egy ilyen jószívű nagymamával ajándékozott meg.

A biztos győzelem tudatától dagadozó szívvel sietsz azután a vacsora végeztével lakásodra s a nagy boldogság miatt kerüli szemedet az álom; mert most már több mint bizonyos, hogy tied lesz imádásod tárgya, hisz a nagymama mondta, a nagymama is ugy akarja.

Igen ám! csak hogy arra nem számítottál, hogy a nagymamák nagyon hasonlítanak az időhöz, erről pedig régen megénekelte a poeta, hogy „változandó.“

Még ki sem ábrándulsz a tegnapi vacsora okozta boldogságból s már is arra a keserű tudatra kell ébredned, hogy a nagymamát egészen kicsirelték és hogy az a nagymama, a ki még csak tegnap oly szeretetre méltó volt irányodban, másnap, hogy leendő, vagy legalább leendőnek remélt apósod házával találkozol vele, alig méltat néhány szóra s csak egy félvárlól beszél veled.

Hát még a Cenci tante! ez a kedves családtag, a mama testvére. No, ő meg egész tulságig viszi ma! — Kicsinylőleg mér végig apró szürke szemével s egy gnyinos mosoly ül folyton fönyadt ajkain.

Tudod, hogy sohasem álltal kegyeiben, hogy nem tartott elég műveltnék; mert kécsokjaiddal nem igen háborgattad, tudod, hogy mindig ellene volt a „viszony-nak;“ de fel sem vetted az egészet, hisz az agg-szüzek rendszerint halálos ellenségei a házasságnak már t. i. mások házasságának?

Hozzá voltál szokva már ahhoz is, hogy valahányszor látogatást tettél náluk, a Cenci tante mindig a legfanyarabb arekifejezésekkel adta tudtadra e feletti nem tetszését, hanem azért ez a mai különösen savanyu arc, az az örökös gnyimosoly, no ez már mégis több a soknál, azután meg az a tegnap még oly kedves és bizalmas nagymama hidegsége is egészen megfoghatlan előttd.

Hanem hát az efféle rebus szokás szerint nem marad soká megfajtás nélkül.

Egyik nap ugyanis a mama, négyszem között, bizalmasan, de egész határozottan, értésedre adja, hogy ő a házassághoz nem adhatja beleegyezését; mert, amint „biztos kutfökből“ értésére esett, igen indulatos ember vagy, pedig az ő kedves leánya nagyon hozzá van szokva a finom és gyengéd bánásmódhoz. Azután meg adósságaid is vannak s még jövedelmed sem olyan, hogy abból valami fényesen eltarthatnál egy családot, az ő Iluskája pedig jó

hály urnak, hogy a zalai vasutak eszméjét ismét szőnyegre hozta, meg kell azonban különböztetnünk annak életképes részét a nem életképestől.

Az országnak majd minden megyéje mozog, hogy közlekedési viszonyain önszegély által javítsa. — Itt is, ott is egyesülnek a birtokosok és községek vidéki vasutak létesítésére. Csak Zala nem tesz semmit. Pedig fekvésénél fogva oly vonalakat létesíthetne, melyek nem csupán vidéki érdeknek szolgálnának, hanem idővel nagy közlekedési ut jelentőségére emelkedhetnének.

Az önszegély csak jó vezetők mellett tud életre öbredni, a nélkül olyan, mint a föld gyomrában levő kincsek, míg föl nem fedeztetnek és ki nem ásatnak.

E vezetés legilletékesebb factora mindenütt a megye, leginkább azonban Zalában, a hol az annak élén álló férfiak oly kiváló közszeretettel részesülnek. Felkarolhatnák az eszmét, ha egyébről nem is, az adminisztráció könnyítése okából.

A szt.-mihályi postarablás végtárgyalása

(Vége.)

Az előre becsajjtott fejtegetések után áttérhetünk tehát a tek. kir. ügyészség által védelemmel Salamon Károly terhére fölbírt cselekmények taglatára.

Ha féltetnők is, hogy egy a becsületben megőszült egyén, ki évek hosszú során át polgártársainak bizalmát oly nagy mértékben bírta, hogy Zalamegye főszolgabírája mellett megyei esküdtként szerepelt, ki mindig csak a tisztesség és becsület által engedett módon kereste kenyérét; — mondom ha ily egyénről föl is tehetnők azt, hogy az ügyészség által ellene fölbírt cselekményt el is követte volna; ezen cselekmény az előre becsajjtott fejtegetések alapján nem állapítható meg a bt. 370-ik §-ának első bekezdésében körülírt orgazdaság büntetendőségét, hanem legfeljebb az idézett szakasz második bekezdésében körülírt orgazdaság vétségét. — De még akkor is be kellett volna védelemmel igazolni azon körülményt, hogy ő tudta, miszerint az állítólag neki átadott pénz jogtalan elsajjítás vétsége következtében jutott Zobó József kezébe; be kellett volna bizonyítani ellene, hogy ő ezen pénzt vagyoni haszon végett szerezte meg.

Am de az egyedül védelemmel ellen valló vádlott Zobó Sándor maga mondja vallomásában, hogy Salamon Károlynak nem mondta meg, hogy a pénz honnan eredett; előadja továbbá vallomásában, és ezt Zobó József is állítja, miszerint ezen pénzt Salamon Károlytól ismét elvitték.

E szerint tehát védelemmel nézve legrosszabb esetben a bt. 375-ik §-ában körülírt bünpártolás fogorna főm mindig föltételezte azt, hogy az ellene fölbírt cselekmény beigazoltnak tekinthető.

De ez esetben sem volna védelemmel ezen cselekménye beszámítható, mert a bt. 378-ik §-a értelmében a 375-ik §. rendelete nem alkalmazható ha a bünpártolás az ott meghatározott cselekményt valamely hozzátartozójának érdekében követte el. Már pedig Salamon Károly, Zobó József és Sándornak nagybátyja és Zobó Istvánnak testvére lévén, mint ilyen a bt. 78-ik §-a alapján a cselekmény feljelentésére nem kötelezhető.

Azonban mindezekről el is tekintve, feltéve hogy védelemmel részéről akár az orgazdaság vétsége, akár a bünpártolás vétsége fenn is fogorna; ellene e miatt most már bünvádi eljárásnak helye nem lehet. Ugyanis a bt. 105. §-a értelmében a bünvádi eljárást az elévül-

módhoz, kényelemhez van szokva. No azután meg, szó a mi szó, családi összeköttetések is kifogás alá esnek. Rokonaid csupa egyszerű szegény emberek, holott a mamának egyik tanácsa báróné, apja pedig valamikor septemvir volt, testvérei pedig mind magas állást foglalnak el. Az egyik országgyűlési képviselő, a másik miniszteri tanácsos, a harmadik kataszteri igazgató. Szóval mindmind valóságos nagy urak! Hogyan illenének hát egy ilyen ősi arisztokratikus család keretébe azok a közönséges halandók, a kik a te rokonságotat képezik!?

Vagyis magyarul kimondva a mama határozottan ellene volt mindig és van most is a viszonyoknak; mert már anyai kötelességénél fogva sem egyezhet egy oly házasságra, mely előreláthatólag csak boldogtalan lenne — főleg most, mikor Iluskájának három-négy oly kérője is van, kikkel bizonyára sokkal boldogabb lehetne, mint veled!

No de ez még mind nem elég! — Még mindig nem telt meg csordultig a keserűség pohara!

Még a mama kiméltlenül őszinte szavai által okozott kínokban vergődik lelked s már is újabb keserűségek várnak rád otthon — két levél alakjában.

Egyikben „öreged“ adja tudtadra, hogy ő egyáltalában nem helyesli választásodat. — Otthon külföld „parthiet“, szebb, háziasabb leánykát is kaphattál volna, azután meg még nagyon is ráérsz házasodni, nem kell elhamarkodni a dolgot! Azért legokosabban teszed, ha pár óra haza szedsz, otthon azután szépen elfeledsz mindent s majd később elveszed a tisztartókat Boriskáját, kit már ugy is régen neked szántak az öregek.

A másik levélben meg egyik nagynénéd protestál. — „El ne vedd azt a leányt, azt a kényes, kevély dámat!“ — írja egész indignatioval az öreg tante, — mert — „különböztetlek, kiátkozlak mindenből!“

Szegény tante! az életben most már másodsorú fenyeget ilyen „anathemával.“

Mikor deák korodban nem akartál az ő óhajása szerint pap, szép fehér premontrai pap lenni, akkor is

lés kizárja: a bt. 106. §-ának utolsó bekezdése értelmében pedig vétségekre nézve a bünvádi eljárás megindítása három év elteltével évül el.

A kérdéses pénzes zsacska Zobó József által 1878 évi május hó 19-én sajajjtatott el jogtalanul, a pénznek egy része néhány héttel később vitetett el állítólag Salamon Károlyhoz; a bünvádi eljárás illetőleg az előnyomozás védelemmel ellenében csak 1882. évi február hóban indított meg; és így védelemmel már ez alapon is az ellene emelt vád alól fölmentendő.

Mindaddig azon föltevésből indultuk ki, hogy a kir. ügyészség által fölbírt cselekmény csakugyan bebizonyított tényeken alapul, és azt láttuk, hogy védelemmel még az esetben is, ha ez így állana, fölmentendő lenne.

Vizsgáljunk azonban közelebbről a kir. ügyészség által ez érdemben fölhozott érveket és megfogjuk győződni arról, hogy előadása csak pusztán állítás és hogy annak beigazolására törvényes elfogadható bizonyítékot nem képes nyújtani; legfeljebb távoli gyanúok azok, melyek alapján azonban marasztaló ítélet nem hozható.

Az egyedül terhelő tanu védelemmel ellen Zobó Sándor, tekintve attól, hogy ő a végtárgyalás alkalmával tett vallomásában határozottan ellemmondásba jő az általa a pacsai szolgabíró és a vizsgálóbíró előtt tett vallomásokkal: az ő vallomása mint vádlottak vallomása védelemmel ellen nyomatékkal nem bírhat. De különben is, még ha nem is ülne Zobó Sándor a vádlottak padján, vallomása oly zavart és ingatag, hogy arra védelemmel ellen vádat építeni nem lehet.

A pacsai szolgabíró előtt azt adta elő, hogy Salamon Károlyhoz 1000 forintot vitt különböző pénzenben, a vizsgálóbíró előtt azt adta elő, hogy bátyja Zobó József egy lepecsételt levelet adott neki át oly célból, hogy azt Salamon Károlyhoz vigye el, később ismét azt állítja, hogy csak Salamon Károlynál tudta meg, hogy az általa hozott levélben milyen sok pénz volt, később ismét azt adja elő, hogy fölváltás végett vitetett a pénz Salamon Károlyhoz. Mindezen állítások merő ellenmondások.

Ezen zavart vallomásokkal szemben Zobó József azt adja elő, hogy a pénzt édes anyja esomagolta be és küldte öcsése Zobó Sándorral Salamon Károlyhoz. O azonban azon a napon, midőn ez megtörtént, otthon sem volt. Ha nem volt otthon, honnan tudhatta, hogy anyja pénzt esomagolt be és hogy azt Zobó Sándorral Salamon Károlyhoz küldte.

Zobó Istvánné vallomásában azt adja elő, hogy a pénz Zobó József kezébe közt volt, hogy küldött-e valamit Salamon Károlynak, arról mit sem tud.

Egymással egészen ellentétes vallomások tettek a pénzes levél lepecsételése és állítólagos elküldése tekintetében. — Ugyanazon pénzes levelet Zobó József és Zobó Istvánné nem peccsételhette le és küldhette el oly formán, hogy az állítólagos lepecsételés és elküldés idejében egyikük sem lett volna jelen; ehhez járul még azon körülmény, hogy Zobó József egy másik helyen azt vallja, hogy a Salamon Károly által állítólag visszaküldött pénzből egy darab ezerezt a zala-koppányi plébánoshoz vittek el. Ha igaz volna azon állítások, hogy a pénz fölváltás végett küldetett Salamon Károlyhoz, hogyan történhetett, hogy ez egy egész ezerezt küldött nekik vissza.

Azt állítja továbbá Zobó Sándor a pacsai szolgabíró előtt, hogy Salamon Károly a pénzt a posta útján küldte vissza; a végtárgyalás alkalmával pedig azt állítja, hogy ő ment a pénzzel; e két állítás egymást ismét egészen kizárja.

Vége még Zobó Józsefnek egy másik alkalommal tett azon vallomását akarom felvilágosítani, midőn azt állította, hogy az állítólag küldött pénz nem volt lepecsételve, avval indokolván azt, hogy különben öcsése Zobó Sándor nem vásárolhatott volna órát.

Ezen zavart, egymással ellentmondó vallomások kellőképen mutatják, hogy a Salamon Károly ellen fölbírt körülmények alaptalanok, hogy azoknak még ha

ilyen borzasztó fenyegetésekkel állt elő s most, hogy házasodni készülsz, újra papírra teszi azokat a borzasztó szavakat: „*Kitagadlak mindenből!*“ — Vagyis világosan szólva, azzal fenyeget, hogy ha nem fogadsz neki szót, másnak „*testátlja*“ a laposfű házat, a sashegyi rosz szémalmot s azt a három parcellát a cigány berekben, mert ebből áll az öreg tante mindene.

A tante fenyegetéseivel azonban most az egyszer, — azaz szóljunk igazat, már most másodsorú — nem sokat törődöl. Az anyagi érdek, ha egyszer már igazán szeretünk, könnyen háttérbe szorul a szív forró érzelmei előtt. S balga ki pár forintért örökre eladja egész élete boldogságát! Sokkal jobban bánat azonban az, hogy a mama őszinte nyilatkozatai után másnap már az egész város csak arról beszél, hogy — *kosarat kapta!* Szánakozó gunyosolylyal beszélnek rólad „jó akaróid“ s „jó barátaid“, arukon ott ül az őszinte — *káröröm!* És a mamák! No még csak ezek eresztették meg igazán a nyelvöket!

Hát! persze, ilyenek a mai fiatal emberek! — Ad hangot a közvéleménynek Szabadházyné — pazarlók, tékozlók, könnyelműek, nagyravágók, semmijök sincs s mégis mind parthiet, gazdag leányt keresnek, pedig hát azt mondja a régi jó közmondás, hogy: „a leánynak jószág legyen a jószág!“ — No már én ugyancsak nem adnám ilyen embereknek a lányomat, kikosaraznám őket százszor, ezerszer!

Magam is! — kontráz hozzá a doktoriné s vele együtt a kávéházban egész chorusa s mindegyik tud valami újat, érdekeset mondani, hogy csak minél nevetésesebb színben tűnjön föl kikosaroztatásodnak híre, minek természetesen legbuzgóbb terjesztője a városban a — kedves Czenezi tante! —

A casinóban is csak rólad szól az ének. Az öreg Muki bácsi különféle verziókban adja elő, hogy hogyan és miként történt meg veled ez a „baleset“ melynek oka — az ő szent meggyőződése szerint — nem más, mint „*asszony politika*“ ez pedig, tudva levő dolog, hogy

nem vádoltak tettek volna is e vallomások, hitelt adni egyáltalán nem lehet. De még ha bebizonyítottnak is volna tekinthető azon körülmény, hogy a pénz Zobó Sándornak átadott, hol van bizonyítéka annak, hogy Zobó Sándor a pénzt Salamon Károlynak adta át? — Reméllem, hogy a tek. kir. trvszk. Zobó Sándornak e tekintetben tett bemozdását bizonyítéknak el nem fogadják.

Azt kérdezhetné ugyan valaki, vajjon mi bírhatta rá Zobó Sándort arra, hogy azt állítsa, miszerint ő a pénzt, illetőleg annak egy részét Salamon Károlyhoz vitte? A felelet erre nem nehéz! Eltekintve ugyanis attól, hogy itt Zobó Sándor saját cselekményéről van szó és hogy az sincs kizárva, miszerint ő a pénzt máshova tette; a Zobó család némi ellenséges indulatra is jogosítva vélte magát Salamon Károly ellen. Ugyanis midőn Salamon József zala-koppányi plébános halála után annak végrendelete fölvástatott és ennek értelmében kizárólagos örökösül Tauper Erzsébet rendeltetett ki, akkor Zobók mint az elhunyt plébános legközelebbi rokonai föl nem foghatták, hogy a törvény megengedheti; miszerint valaki legközelebbi rokonai mellőzésével egy idegent nevezhessen ki örökösnek. — Erre Salamon Károly ezen szavakat intézte hozzájuk: „*Hát azt hiszitek, hogy én ha után halálom után valamit maradna azt nem annak fogom hagyni a ki öreg napjaimban gondomat viseli.*“ Ezen szavai által Salamon Károly, mivel gondviselője alatt Szabó Teréz fogadott leányát értette, fölbírszította maga ellen Zobókat és bosszújoknak kifejtésüként tekinthető Zobó Sándor vallomása.

De majd nem megfélekedtetem azon leghatalmasabb érvről, melylyel a tek. kir. ügyészség a Salamon Károly ellen fölhozott állításait támogatni véli, értem Salamon Károlynak föltűnést okozó vagyonsodását.

Minő értékkel bír ezen érv, látni fogjuk.

Az előnyomozás megkezdése idejében Salamon Károlynak összes vagyona zár alá vétetett és ezen vagyont mint egy nyolcszáz forint értékű képviselet; erre vonatkozólag bátor vagyok a tek. kir. törvényszék figyelmét fölhívni a vizsgálát ide vágó adataira.

Be van igazolva, hogy Salamon Károly 1881-ik évben Horváth József zalaegerszegi ügyvédől egy már régebben Miesky Endre ellen folytatott perből 482 ftt 55 krt. vett át; be van igazolva, hogy 1878-ik évben Zala-Koppányban elhalt néje Salamon Judit után 500 fttot kapott, be van igazolva, hogy ő Nagy József volt szolgabírótól azért, mivel elhalt Hary Sándor irodájának ügyeit rendezte 100 ftt jutalmat kapott.

Ha figyelembe veszünk azt, hogy ő Horváth József zalaegerszegi ügyvéd irodájában havi 40 forint fizetéssel több évig volt alkalmazva, ha figyelembe vesszük, hogy ő másoknál is hasonló jó fizetéssel alkalmaztatott; ha meggondoljuk végre, hogy vidékünkön a nép közgazdászai és telekkönyvi hatóságok előtti ügyes-bajos dolgaiban nem a költségesebb ügyvédi segínyt veszi igénybe, hanem az olcsóbb munkát keresi föl; akkor védelemmel vissza vonult takerékos egyszerű háztartása mellett midőn kiterjedett ismeretségi körében fogva bíróságon kívüli eljárásaiért és beadványaiért nem megveendő jövedelemre tett szert; csak azon kell csudálkozunk, hogy vagyoni helyzete nem kedvezőbb, mint a minőnek a bírói zár fölytán kitűnt.

Az előadottak szerint tehát világosan kitűnik, hogy a tek. kir. ügyészség által védelemmel ellen emelt vád teljesen alaptalan és minden támpontot nélkülöz; legfeljebb távoli gyanúok léteznek, melyekre azonban, tekintettel védelemmel fenyegetlen előéletére, marasztaló ítélet nem hozható.

Kérem tehát a tek. kir. törvényszéket: méltóztassék védelemmel az ellene emelt vád terhe alól fölmenteni, annyival is inkább, mert reá nézve, ki a társadalomban már jobb állást foglal el, a majd nem tíz hónapig tartó vizsgálat alatti állás eléggé keserű volt, úgy hogy ő testileg és lelkiileg majd nem egészen meg van törve.

A kir. törvényszék a következő ítéletet hozta:

Letartóztatva levő Zobó József az ellene emelt lopás büntetendőség vádjától — szabadlábon levő Zobó

sokkal veszedelmesebb valami, mint az a politika, melyet a kongresszusokon csinálnak a tudós diplomaták. Ott még van egy ultimatum: a háboru; itt nincs egyéb hátra, mint a csufos visszavonulás: fegyverletétel, capitulatio! mert régi és megdönthetetlen igazság, hogy a mamáknak nem tanácsos hadat üzenni!

Igy állván tehát a „dolgok sora“, akard, vagy nem, be kell látni, hogy nincs más hátra, mint megadni magadat, mert házassági ügyed gordiusi esomóját úgy össze-vissza kuszálta a sors keze, hogy azt magad többé talán soha meg nem oldhatád, — ha csak a papa t. i. jövendő apósd nem segítené azt ketté vágni a józan ész pallósával. —

Mert hát a papák rendszerint realisabban szoktak gondolkodni a mamáknál, őket nem bántja annyira a hiúság, a nagyravágás öröge, mint a mamákat, kik késznek nem egyszer, könnyelműen fölázni a szív érzelmeit a látszat, a csalóka fény kedvéért, a mely a lakadalom után pedig de sokszor elhomályosodott már, ha a völgegynek nem sikerült a hozományyal — mint mondani szokták, „*megreparálni magát.*“

A papa tehát ismerve személyiségedet, állásodat s ebből folyólag anyagi helyzetet, tudva azt, hogy szereted leányt s ő viszont téged, nem resteli kijelenteni, hogy nem ellenzi a „viszonyt“, neked adja a leányt; — de csak azon föltétel mellett, ha az eljegyzés s ezután a lakadalom — mihamarabb megtörténik. Igy akarván utját vágni annak a rengeteg pletykának, mely még csak a világ világ lesz, ősi szokás szerint minden kötött s kötendő házassági frigyét elkísér egész az oltár számolyáig s csak ha már elérteget ott a „holtomiglan holtodiglant“, csak azután szabadulsz meg e lidére nyomás alól s csak ezután mondhatod el a költővel hogy:

Jer kicsikém adjunk hálát,
Hogy ezen is tulesénk.
Szép a lányka, szép a delnő,
De legszebb a — feleség!!

Istváné, Salamon Anna, Salamon Károly, Zobó Sándor, Zobó István és Tauper Örsze pedig az ellenük emelt orgazdaság bűntettének vádja alól fölmentetnek; azonban Zobó József orosztonyi születésű, 25 éves, romai katolikus vallású, nőlen, napszámos, vagyontalan, irni olvasni nem tud, büntetlen előéletű, 48-ik számú gyalog ezredbeli katoná a btkv. 365. §-ába ütköző és e szerint minősülő „talált dolog jótalan elszállításának” vétségében vétkes és e miatt a hivatkozott § értelmében 3 havi fogházra — mely azonban az 1882. évi február 20-tól mai napig szenvedett vizsgálati fogsága által kitöltöttnek vétetik — továbbá 100 frt pénzbüntetésre — esetleg ennek behajthatatlansága esetére 10 napi fogházra, egy Merkly Antal károsult részére 4444 frt kárösszegnek, valamint a magyar királyi államkincstár részére 71 frt 97 kr. fölmerült büntető eljárás és 77 frt 22 kr. eddig fölmerült rabtartási és a még netán fölmerülő rab-elélezési költségeknek 15 napi végrehajtás terhe alatt leendő megfizetésére ítéltek — s egyidejűleg vádlott Zobó József szabaddalra helyezték s e végből a pacsai szolgabíróság értesítették, hogy a memóriában nevezett vádlottnak a további katonai szolgálatra bemennie kell, annyiban saját hatáskörében azonnal intézkedjék. — Az ítélet kihirdetésekor Zobó József abban megnyugodott.

Kir. ügyész a büntetés enyhe kiszabására és a bűntény minősítésére nézve — valamint valamennyi vádlott ellenében ezek terhére felelősséget jelentett be.

Merkly Antal szintén felelősséget jelentett be azért, hogy a kártérítésben valamennyi vádlott egyetemlegesen elmarasztalva nem lett.

Keszthely, 1883. január hóban.

A farsangi vidám napok első fecskéje, a zajos s a fiatalságra nézve oly epedve várt táncvigalmak előhírnöke, megérkezett.

A tüzoltó-egylet tisztikara által Sylvester estjén rendezett táncestély igen szép számú és díszes közönség jelenlétében folyt le.

A különféle címekkel és zöld galyakkal díszített tánc terem gyönyörű látványt nyújtott a szemlélőre.

A tánc terem egyik fülkéjében voltak elhelyezve a sorsolásra adományozott szebbnél-szebb tárgyak. Mind szépek és izléltesek voltak bár ezek, de a felettük tartott hivatalos szemle alkalmával leginkább lekötő figyelmünket egy himzett ruhatartó, melyet egy zalaegerszegi urhölgy nagybecsű adakozása juttatott hozzánk.

Ki azon kedves hölgy, ki ezen szép és díszes tárggyal lepte meg a rendező bizottságot, kérdék ugy a rendezők, mint a jelenlevő hölgyek és urak. Kérdezték P. rendezőt és T. K. házigazdát, ők ismerik, ők majd megmondják.

A nevezett uraktól vett fölvilágítás után nekem is tudomásomra jutott, hogy ki azon urhölgy, ki e szép tárggyal meglepte a keszthelyieket. Mint a féle fecsegő levelező nem is állhatom meg, hogy kedves olvasóinknak tudomására ne hozzam, hogy ezen gyönyörű tárgyat S. . . . . V. . . . . urhölgy küldte Zala-Eggerszegről. Fogadják erte hálás köszönetünket.

Még nem végeztük be a tárgyak fölött tartott hivatalos szemlét, midőn az óra valahol, de nem a tánc teremben, mert itt ilyen nem találhatok, 8-at ütött s a zene lelkesítő hangjait lehetett hallani. A tüzoltó-induló után következett lassu esárdás táncra lelkesítő fiatalságunkat. Öröm volt nézni, a mint a fiatal párok tánca kerekedtek, melynek csak a reggeli órák, a midőn már a fiatalságukra visszagondolok s a fiatalság nézésében kifuradt és el-elmelezott mamák bölöngatni kezdtek, vettek véget.

A díszes hölgykoszoruban láttuk: Baum Mari, Beck Berta, Deutsch Tinka, Breyer Helén, Fliszár Vilma (Bodonz), Geiringer Gundl, Gröber Lujza, Grosz Laura (Eger), Günsberger nővérek (A-Páhok), Hoffmann Régi, Horváth Mari, Lázár Janka, Linter Karolin, Nagy nővérek, Neuvérth Margit, Regensberger Gizela, Sujánszky Etel, Stix Mari, Weltner Adel, Wüstner Katinka, Wollák Örsze, Weisz Kata, stb. stb. urhölgyeket, továbbá: Beck Vilmosné, Govore-in Györgyné, Hencz Lajosné, Hoffmann Mórné, Lázár Gyuláné, Manóvill Dávidné és Somogyi Elekné urókat.

Elmondtuk a táncestély fény-oldalát, de nem hallgathatjuk el annak árny-oldaláról is megemlékezni.

Nincs egy esepp kifogásunk sem a táncestély ellen, hisz főntebb magunk is beismertük, hogy az díszes és fényes, szóval kitünően sikerült volt.

A rendezőség ugy látszik nem kímélte a költséget s főczéja nem az anyagi bevétel, melyre mint az egylet pénztárnokától hallottam beszélni, égető szükség volt, hanem inkább a külsőségek, a fény stb. voltak.

Különben hajgyuk e szélsőségeket, s ne éleszszük a már pislogó tüzet, melynek lángra lobbanásától csak ezen humanus intézmény szenvedhet pillanatnyi rövidséget.

Végül a midőn elismeréssel tartozunk a rendezőségnek az oly fényesen sikerült táncestély rendezése körül tanúsított fáradhatlan tevékenységéért, ajánljuk egyszersmind becses figyelmébe, hogy jövőben a fény mellett többet gondoljon az anyagi sikerre, mert a tüzoltó multságoknak az a valódi célja, hogy lehetőleg esekély kiadás mellett minél több jövedelmet hozzon ezen emberbaráti intézmény javára.

A viszontlátásig!

Fodor.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Felhívás! Miután a hadsereg és honvédség lősükségletének mozgósítás esetében való fedezéséről szóló 1873-ik évi XX-ik törv. cikk végrehajtása tárgyában kiadott miniszteri szabályrendelet B. mellékleteinek 1-ső szakasza értelmében a löállomány minden évben összeírandó; miután továbbá, a netalán bekövetkehető moz-

gósítás esetében országos fuvarosokul használható fogatok és szekerek számának tudása is szükséges; ugyanazért a magas m. kir. honvédelmi miniszterium mult évi december 3-án 54176 sz. a. kelt leiratával elrendelte, hogy a megye területén létező lovak, csikók és öszvérek, továbbá fogatok és szekerek 1883-ik évre összeírassanak, a lóosztályozás ellenben ezen évre elhagyassék. — Felhívom tehát a megyebeli közönséget, hogy 1883-ik évi január 20-tól ugyan ezen hónap 31-éig terjedő időközben, a községi előjáróságoknál összes lovait és csikóit, nemkülönböző fogatait és szekereit szóbeli vagy írásbeli bejelentés útján okvetlen összeírassa.

Tekintve továbbá, hogy az 1882-ik évi lóosztályozás alkalmával alkalmasoknak vagy csupán ez idő szerint alkalmatlanoknak talált lovak a jövő évi lóosztályozásig pontosan nyilvántartandók; figyelmeztetőleg arra is felhívom a megyebeli lótulajdonos közönséget, hogy az említett lovak között bármilyen módon előfordult vagy ezentul előforduló változásokat, a nyilvántartás kiigazíthatása végett a községi előjáróságoknak minden bizomnyal bejelentse. Zala-Eggerszeg, 1883. január 8. Svastits Benó m. k. alispán.

Legfelsőbb kitüntetés. Vlasics Antal nagy-kanizsai nyugalmazott törvényszéki elnök a közügyek terén szerzett kiváló érdemei elismeréséül a III. oszt. vaskoronarendet nyerte. —

Kinevezés. Kubass Mihály megyei főcsendbiztos ur a nmlgü honvédelmi miniszteriumnak mult évi 7102 sz. rendeletével esendőri próbaszolgálatára Szegedre behivatván, ezen próbaszolgálat tartamára főispán ur ömeltősége által ideiglenesen helyettes főcsendbiztossá Nagy Sándor volt huszárfehadnagy ur nevezetett ki.

Szegény gyermekek karácsony-egyletének 1883. január 7. tartott értekezletéről felvett jegyzőkönyv. Ruzsics Károlyné urnő ideiglenes elnök az értekezletet megnyitja, s bejelenti s örvendetes tudomásul vétetni kéri, hogy a kibocsájtott 10 iven 628 tag iratkozott alá, s ezzel kéri kimondatni, hogy az egylet megalakult. — Határozatilag kimondatott, hogy az egylet megalakult. — Kovács Károly jegyző azon urnőnek, kik szívesek voltak az aláírást eszközölni, ezen fáradtságukért jegyzőkönyvi köszönetet kér szavaztatni. — Egyhangulag Rózsás Jánosné, Juhász Józsefné, Tretter Viktorné, Fangler Mihályné, özv. Tahy Rozália, Nagy Károlyné, Udvardy Ignácné, Samics Sándorné, Bódy Józsefné, Kékessy Istvánné, Strohmayer Ferencné, Kovács Károlyné, Rigó Ferencné, özv. Léránt Anna szül. Krizmanics, Simonffy Endréné, Sipos Jánosné, Juhász Istvánné, Nemes Sándorné, Hajmáshy Istvánné és Rosenkranz Józsefné urnőnek fáradásaiukért köszönet szavaztatott. — Elnökönk indítványozza, hogy addig is míg a választások megtartatnak, egy ideig. pénztárnok választassék. — Strohmayer Ferencné egyhangulag pénztárnoknak megválasztatott. — Kovács Károly jegyző indítványozza, miután az egylet megalakult, a nyugtát a tagokhoz már január 1-től fizetés végett benyújtassanak. — Ezen indítvány egyhangulag elfogadtott. — Elnökönk kéri határozatilag kimondatni, hogy a tisztújítás megejtése és az alapszabályok feldolgozása végett mielőbb közgyűlés tartassék. — A közgyűlés határidejeül 1882. febr. 2. délutáni 3 órája a polgári iskola rajztermében kitűztetett, a melyre is minden tag külön meghívó útján meghívattatni határozatott. A közgyűlés tárgyai a következők: 1. Az alapszabályok elfogadás végett felolvasása és a tisztviselők választása. 2. Választatik elnök, alelnök, jegyző, helyett. jegyző, pénztárnok, 12 rendes választmányi tag és 5 póttag; a választás titkos szavazás útján, szavazó-lapokkal eszközöltetik. — Ezzel elnökönk az ílést bezárja, knf. Ruzsics Károlyné s. k. elnök. Kovács Károly s. k. ideig. jegyző.

Kimutatás a helybeli nőegylet tapintezetéről. December hóban 127. ebéd lett kiutalványozva, melyből 24. a zsidó és 103. a keresztény szegények részére. Mint magam meggyőződtem, az ételek kifogástalan jók, de hogy a t. közönség is meggyőződhessék róla, vagyok ezennel oly bátor, a tisztelt hölgyeket felkérni, hogy a tapintezetet minél többször látogassák meg. Az elnök.

Alapszabály megerősítés. A esakortnyai önk. tüzoltó egylet alapszabályait a belügyminiszterium 70860 82. sz. a. kelt rendelete értelmében a jóváhagyási záradékkal ellátta. —

Balaton-Füreden az előkelőbb nők között élénk mozgalom indult meg egy a községben felállítandó kised óvoda ügyében. Szép és díszesre méltó törekvés, csak gratulálni tudunk a nemes gondolkozású hölgyeknek.

A zalaegerszegi önk. tüzoltó-egylet 1883. évi január hó 14-én d. u. 2 órakor a nőpariskola helyiségében tartandó közgyűlésének tárgysorozata: 1.) Évi jelentés. 2.) Tisztviselők választása. 3.) Az évi költségvetés előirányzata. 4.) A számvizsgáló bizottság jelentése. 5.) Indítványok.

Sajtóhíba. A „Zalamegye“ 1. száma 3 lapja 1-ső rovatában a 48-ik sorban „zene-szerzeménye“ helyett „verses-szerzemény“, a 64-ik sorban „gloirejával“ helyett „gloriejával“ hibásan szedetett, mi ezennel kijavítatik. —

A muraközi népiskolák állapotának megvizsgálása végett a vallás- és közoktatásügyi miniszter önmaga által kiküldendő bizottság, melynek tagjairól lapunk legutóbbi számában megemlékeztünk, műküldését a legnagyobb valószínűség szerint f. hó 22-én kezdi meg. —

Köszönet nyilvánítás. A balaton-füredi szeretetház növendékeit az elmúlt év karácsony ünnepén is gazdag ajándékokkal megrakott „karácsonyfa“ örvendeztette meg. Most is, mint eddig minden évben, tek. Orbán Ignácné asszony nemeslelkű buzgalma hozta össze az ajándékok

megvásárlására szükséges összeget, mely 51 frtot tett ki. Ehhez adakoztak: Budapestről: Formágyi Eleonora 2 frt, Molnár Teréz kisasszony 50 kr, Szilassy Aladár 5 frt, Szilassy Mária 5 frt; Veszprémből: Michelini, szül. Dukas Rozália 10 frt, és egy zsák almát; N.-Pécsről: Imrek János 5 frt; B.-Füredről: Ecsy László 5 frt, özv. Hets Lajosné 1 frt, Téringér Anna 50 kr, Minnie Joung 1 frt. N. N. frt, Ecsy Józsefné 1 frt, özv. Rabsch Róbertné 3 frt, Hoppe Agost 1 frt, Arkauer 1 frt, Sulyok Imre 1 frt, O. O. 1 frt, Károli Nándor 1 frt, Orbán Ignácné 1 frt, Koller Károly 5 frt. Fogadják a nemes szívű gyűjtő és adakozók, a megörvendezett árvák, s az intézet igazgató tanácsa nevében hálás köszönetemet. Balaton-Füred, 1883. jan. hó 4-én, Nagy Aron a szeretetház igazgatója.

A nagy-kanizsai kizsdednevelő egyesület választmánya f. hó 27-én az „Arany-Szarvas“ nagytermében jótékony célú tánc-mulatságot rendez egy forint belépti díj mellett.

Jótékony-ság. Reischl Vencel Keszthely város bírása mint minden évben, ugy a jelen év elején is több száz forintot adott jótékony célra, és pedig 300 frtot a városi pénztárnak s szintén 300 frtot aranyjárdéki kötvényekben a Keszthely városi kórház javára ajándékozott. Örömmel közöljük e sorokat s szívünkben öhajjúk, hogy a közügyek e tevékeny harcosa s a szegények gyámolítója még sokáig éljen.

A keszthelyi polgári olvasó-egylet t. hó 6-án tartotta saját helyiségében tisztújító ülését. A választás eredménye a következő: dr. Lipp Vilmos gymnasiumi igazgató elnök, Simon Lajos alelnök, Békey J. és Pöltz Pál jegyzők, Garay Sándor pénztárnok, Stüder István háznagy. Együttal megalakított a 24 tagból álló választmány. Az egylet a farsang végén saját tagjai, és ezek családjai részére társas-estélyt fog tartani, melynek rendezésével Garay Sándor elnökle alatt Hencz Lajos, Stüder István, Békey J. és Vlasics J. bizattak meg.

A hánok-szent-györgyi plebános Kámán György f. hó 6-án reggel 7—8 óra között az udvarában lévő kutban holtan találtatott. A hatósági és orvosrendőri vizsgálat megejtetvén, a hullán külérőszak nyoma legkevésbé sem észleltetett, azonban a nyak, és az fülek szederjés kék színe arra enged következtetni, hogy valószínűleg agyvél szélhűdés következtében beállott örüli rohamban ugrott a kutba. Ezt látszik igazolni azon körülmény is, hogy az elhunyt már két hét óta föltűnően szótlan és búskomor volt, folyton arról panaszkodott, hogy oly nagy mérvű agy-vértelülésben szenved, hogy sokszor irni, vagy gondolkodni is képtelen.

Rögtöni halál. Kovács Ferenc 50—55. éves barabási lakos f. évi január 3-án gószolai szőlőgyi hajlékhoz ment, hol mértékletlen pálinka- és borivás következtében gutaütést, mely rögtöni halált okozta.

Útonállás. Dobos Lajos alsó-lendvai lakos iparos f. hó 3-án hajnalban Alsó-Lendvától városunkba utazván, a lövői erdőszéleken az ugnevezett szárazhid közelében reggeli 5 1/2 óra tájban 4 ismeretlen egyén megállásra szólította, mivel azonban tovább hajtott, az ismeretlen egyének 8—10 lövést tettek utána, mely lövések egyike kabátjának ujját, egy másik lövés pedig kocsisának sapkája szélét vitte keresztül, egyéb bajuk azonban nem történt, mivel a sebes hajtás folytán sikerült az üldözők elől elmenekülniük.

A Balaton-egylet alapszabályait a m. kir. belügy-miniszterium megerősítvén, az egylet terjesztése érdekében most már nagyobb szabású mozgalom fog megindulni. A tagok eddigi jelentkezése is mutatja, hogy a minden tekintetben szép- és nemes feladatra vállalkozó egyesület az ország távolabb részein is meleg pártolásban részesül. Alapító tagokul beléptek koszorús költőnk Jókay Mór, Simon Zsigmond apát, Salamon Adám alapi földbirtokos, dr. Fromm Antal Budapestről, Ecsy László fűrdőigazgató. A rendes tagok száma már kétszázra szaporodott. A valóban esekély tagdíj (rendes tagoknak évi két forint, alapítóknak egyszersmindenkorra 25 ft.) maga hívja fel a közönség támogatását. Gyűjtőív szerkesztésünkben is van a t. c. közönség rendelkezésére. Reméljük hogy a szép célú egylet hölgyeinkben is lelkes támogatókra fog találni, amennyiben az egyletnek nők is lehetnek tagjai. A t. olvasó közönség tájékoztatása végett lapunk egyik számában az egylet alapszabályait egész terjedelmében fogjuk közölni. —

Meghívó. A „keszthelyi jótékony nőegylet“ alapítójének gyarapítására 1883. évi január hó 20-án a Zsilinszky-féle vendéglő nagy-termében táncal egybekötött társas-estélyt rendez. Személyjegy egy forint.

Tüzesetek a megyében. December hó 27-én éjjel Ns.-Bükk-hegyén ismeretlen okból támadt tűz folytán egy pincehajlék légett, a kár 250 frt. Ugyanaz napon a söjtöri hegyen állítólag szándékos gyújtás folytán a tűz egy hajlékot a benne levő pésszel együtt hamvasztott el; a kár 150 fra becsültetett. F. hó 1-én Tapolezán éjféltűn 1 1/2 órakor ismeretlen okból egy 13 öl hosszú pajta kigyuladt s a támadt tűz folytán még két ház égett le; a kár 660 frt, melyből 400 frt biztosítva volt. F. hó 3-án reggeli 1/3 órakor valószínűleg szándékos gyújtás folytán Keszthelyen egy ház légett; a kár 400 frtra becsültetett, melyből 300 frt biztosítva volt. —

Bűnügyi nyilvános tárgyalások jegyzéke a zalaegerszegi kir. törvényszéknél. Január 17-én. Lengyel Ferenc és társai lopással vádoltak elleni ügyben végtárgyalás. Hegedüs Mihályné becsületértés vétségével vádolt elleni ügyben végtárgyalás. Török Pál József és társa sikkasztással vádoltak elleni ügyben végtárgyalás. Január 18-án. Rechmizter József csalással vádolt elleni ügyben végtárgyalás. Tibold János sikkasztással vádolt elleni ügyben végtárgyalás. Budai Vince lopással vádolt elleni ügyben végtárgyalás. Lebár Berendics Mátyás s társa súlyos és könnyű testi sértés büntetével vádolt elleni ügyben 2-od bir. it. hirdetés. Tegyi Pál lopással vádolt elleni ügyben 2-od bir. it. hirdetés. Morvatics Antal magányokirat hamisítással vádolt elleni ügyben 3-ad bir. it. hirdetés. Végh József lopással vádolt elleni ügyben 3-ad bir. it. hirdetés. Kulcsár Pál gondatlanság által okozott tüzvész miatt vádolt elleni ügyben 3-ad bir. it. hird.

A

„Zalamegyei gazdasági egyesület” hivatalos Értesítő-je.

JEGYZŐKÖNYVE

a „Zalamegyei gazdasági egyesület” Zala-Egerszegén
1883-ik évi január hó 9-én tartott rendes közgyűlésének.

JELENLEVŐK:

Háczky Kálmán elnök, Sövegjáró Lajos, Isoo Alajos, Farkas József, Ruzsits Károly, Erdős Géza, Skublics Zsigmond, Thassy Mihály Sily Dezső, Skublics Jenő, Beckler Antal, Nagy Károly, Bessenyei György, Sellyey László, Königmajer János, Baán Kálmán, Skublics László, Csertán Károly, Thassy Miklós, Dr. Czinder István, Szigethy Antal egyesületi tagok, ez ugysis mint jegyző.

Elnök ur a megjelent tagok üdvözlése után a közgyűlést megajánlottak nyilvánosan, felhívta a közgyűlést a jegyzők négy hitelesítő tagok megválasztására, mely felhívás következtében a jegyző-könyv hitelesítésével Isoo Alajos és Königmajer János urak megbízták s teljesítésére felkérték.

2 — 1882.

Háczky Kálmán ügyvezető-elnök urnak az egyesület 1882. évi működéséről és vagyoni állapotáról beterjesztett jelentése felolvasatván

Sellyey László ur indítványára, ki előadta, hogy az egyesületnek 22 évi fennállása óta tagja, közgyűléseinek rendes látogatója, egyideig maga is elnöke lévén, ily részletes s az egyesület lefolyt évi életét előtűntető jelentés előterjesztését még nem tapasztalta, örömmel fogadva ezen kellemes, meglepő újítást, — ügyvezető elnök urnak a részletes kimerítő jelentésért jegyzőkönyvileg köszönet szavaztatott.

3.

Mielőtt a közgyűlés az ügyek érdemleges tárgyalásába becsátkozott, fölvetett azon kérdés eldöntése, hogy miután a fölolvastott elnöki jelentés szerint is a mai napi közgyűlésre az elnöki meghívó az egyesület Közlönye s Értesítője szerkesztőségéhez a „Zala” című lapban, mint az egyesület közlönyében s az „Értesítő”-ben leendő beiktatás s a tagoknak megküldés végett elküldve lett s a meghívó a „Zala” című lap 1882. dec. 24. és dec. 31-iki számában meg is jelent, az Értesítő kiadását és szétküldését azonban a lap kiadója elmulasztotta, mert az Értesítő január 1-ig is az egyesület titkárságához meg nem érkezett, — mint hogy az elnöki jelentés szerint e mulasztás miatt az egyesületi tagok a mai napi közgyűlésre külön levelekkel meghívtak ugyan, de a meghívó levelek a titkár által bemutatott névjegyzék s arra vezetett postai bélyegzés szerint csak a f. é. január 4-én adtak föl a zala-egerszegi kir. postahivatalnál; — a mai közgyűlés kellőképp összehívottanak s megtarthatónak tartandó-e? avagy pedig a kellő hirdetés illetőleg összehívás hiányából elnapoltassék?

A közgyűlés azon oknál fogva, mert a mai napra összehívott közgyűlésre az elnöki meghívó a „Zala” című lapban, mint az egyesület közlönyében az 1882. évi december hó 24-én és december hó 31-én megjelent, s mert külön meghívó levelek is 1883-ik évi január hó 4-én postára adván, minden egyesületi tag oly időben megkapta, hogy ha akart, meg is jelenhetett, a mint hogy a t. egyesületi tagok oly szép számban megjelentek, miként csak ritkább esetekben szokott történni — kimondotta, hogy a közgyűlést a mai napra kellőképp kihirdetettnek, összehívottnak tartja, s az ügyek érdemleges tárgyalását és e végett tanácskozásának s eljárásának folytatását elhatározza, egyszerűsind azonban elrendeli, hogy miután a délutáni ülés még a közelebbi vidékiekre is amnyiban nem alkalmasak, mert a hosszabb ideig tartani szokott gyűlések után haza nem utazhatnak, — a közgyűlések jövőre mindenkor délelőtt tartassanak, s a meghívók illetőleg az egyesület „Értesítője” akkép küldessék szét, hogy megérkezése és a közgyűlés napja között elégséges idő maradjon.

Ezen közgyűlési határozatot ügyvezető elnök ur maga ahhoz alkalmazása végett tudomásul vette.

4.

Következvén az egyesület titkárnak és pénztárnokának az alapszabályok 21 §. értelmében titkos szavazással, a 36. § értelmében három évre megválasztása, s elnök ur előadván, hogy más jelentkező nincs, mint a titkári állásra Szigethy Antal ügyvéd, a pénztárnoki állásra Hanthy Károly megyei levéltárnok, az egyesület eddigi titkára s pénztárnoka, — a szavazatszedő küldöttség elnökéül Thassy Mihály, tagjaiul Skublics Jenő s Nagy Károly urakat kinevezte és fölkerlte.

Megejtetvén a titkos szavazás, a küldöttség elnöke bejelenté, hogy az általa vezetett s átadott jegyzék szerint beadatott tizenegy szavazatlap, a melyek szerint a titkári állásra nyert Szigethy Antal tizenegy szavazatot, a pénztárnoki állásra Hanthy Károly tizenegy szavazatot.

Emnek következtében közgyűlési elnök ur határozatilag kimondá, miszerint az alapszabályok értelmében három évre az egyesület titkárául Szigethy Antal, pénztárnokául Hanthy Károly választattak meg.

A jelenvolt Szigethy Antal megköszönvén a bizalmat, mely szerint a közgyűlés őt az egyesület titkárául megválasztani kegyeskedett, kijelenté, hogy tudván, miszerint ő azon mezőgazdasági tudományos és szakcsere előtanulmányokkal s képesítéssel nem bír, a melyvel, hogy minden gazdasági egyesület itkára bírjon, ő is kívánatosnak tartja; mint hogy mégis a tekintetes közgyűlés őt e képzettségi hiánya mellett is az egyesület titkárául megválasztani méltóztatott, fokozott kötelességének ismeri kitélhető ereje szerinti munkásságát a t. egyesületnek fölajánlani s annak javára fordítani, — kijelenti egyebiránt, hogy a gazdasági egyesületnek a közjóra irányult törekvéseit, a megyei gazdasági érdekek előmozdítását melegen óhajtván, — a mint a t. egyesület oly helyzetben leendő, hogy a titkári állást — akkép szervezheti, miszerint arra a mezőgazdasági tudományokban képzett szakférfiut megnyerhet s választhat, azon három évi időtartam lejártá előtt is, a melyre a t. egyesület által az alapszabályok értelmében titkárául megválasztott, ezen hivataláról visszalépni s azt a t. egyesület rendelkezésére bocsátani fogja.

Szigethy Antal titkár ezen nyilatkozata élénk elismeréssel fogadtatott.

A megválasztottak erről végzésileg értesítettek.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.

Hirdetések.

238]v. 1882.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zala-egerszegi kir. járásbíróság 2529 számú végzése által **Kaiser József** zala-egerszegi lakos végrehajtató javára **Gödör József** p. ederiesi lakos ellen 67 fnt tőke, és ennek járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 314 fira becsült szobabeli buterok, ágyneműk és 60 akó új-borból álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladása elrendeltvén, ennek a helyszínén vagyis P.-Ederiesen alperesnél leendő eszközölsére

1883 év január hó 22-ik napjának délelőtt 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszegén 1883. évi január hó 3. napján.

Nagy Sándor
kir. bir. végrehajtó.

10. 1—1.

5826]tk. 1882.

Árverési hirdetmény.

A zala-egerszegi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, mikép **Berger Heinrich** olai lakos végrehajtónak **Fabian Barbála Biró Ferenc**-né elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtást szenvedettől elárverezett a rózsásszegi 126. sz. tjkvben 7 698, 702, 752. hrsz. alatt felvéve levő 305 fnt becsértékű ingatlanok, az árverési feltételeket meg nem tartó **Schvarcz Möríc** ellenében a rózsásszegi községbíró házánál

1883 évi február hó 5-ik napján délelőtt 10 órakor 305 fnt kikiáltási ár, ugy a venni szándékozók által a bírói megbízott kezéhez leteendő 30 fnt 50 kr. bánatpénz, továbbá a telekkönyvi hatóság kiadó hivatalában és a rózsásszegi községbírónál megtekinthető egyéb feltételek mellett a legtöbbet ígérőnek eladatni fognak.

Zala-Egerszegén 1882. évi november hó 24-én a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Gyömörey Vince
elnök.
Magyar Pál
jegyző.

1. 1—1.

Nyom. Tahy R. gyorssajtóján Z.-Egerszegén.

597]tk. 1882.

Árverési hirdetmény.

A zala-egerszegi kir. trvszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Bogdán Anna** férj. **Káman Istvanné** végrehajtónak **Kötéljártó Vendel** s **Erzsébet** végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyben a zala-egerszegi kir. törvényszék területén levő, a padári 43 sz. tjkvben I. 1—7 sorszám alatt felvett ingatlanokból **Kötéljártó Vendel** és **Kötéljártó Erzsébet** nevéen álló 600 fnt becsértékű $\frac{2}{3}$ részre, **Laki Ferenc** s neje **Feri Fani** az árverési feltételeket meg nem tartó vevők ellenében az árverést 600 fiban megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1883. évi február hó 3-ik napján d. e. 10 órakor Padáron a község-bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 60 fntot készpénzben vagy az LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zala-Egerszegén 1882. évi december hó 9. napján a zala-egerszegi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Gyömörey Vince
elnök.
Ruzsics Imre
jegyző.

7. 1—1.

5371]tk. 1882.

Árverési hirdetmény.

A zala-egerszegi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, mikép **Ruzsits Maria** albániai lakos végrehajtónak **Nemeth Janos** pető-henyeyi lakos végrehajtást szenvedő elleni 140 fnt követelése és járulékaik kielégítése végett a pető-henyeyi 215. sz. tjkvben foglalt A. I. 1—7 sor sz. alatti ingatlanok végrehajtást szenvedett nevéen álló 689 fnt 50 kr értékű fele része Pető-Henyey községben a község-bíró házánál

1883. évi február hó 8 napján d. e. 10 órakor 689 fnt 50 kr kikiáltási ár, ugy a venni szándékozók által a bírói megbízott kezéhez leteendő 68 fnt 95 kr. bánatpénz, továbbá a telekkönyvi hatóság kiadó hivatalában és a községbírónál Pető-Henyeyen megtekinthető egyéb feltételek mellett a legtöbbet ígérőnek eladatni fog.

Zala-Egerszegén 1882. évi október hó 27-én

8. 1—1. A kir. trvszék mint tlkvi hatóság.

Egy kitűnő bizonyítvánnyal ellátott, teljesen megbízható, 18 éves és a magyar, német s horvát nyelvben jártas

fűszerkereskedő-segéd,
mint ilyen, egy fűszerkereskedésben szerény föltételek mellett fölvetetni óhajt. Bővebbet a szerkesztőségénél. 9. 1—1.

Breisach Sámuel

könyv- és papir-kereskedésben

ZALA-EGERSZEGEN

mindenkor kaphatók, a hazai és külföldi irodalom

Jelölésb művei;
nagy választék:

diszművek és imakönyvekből, iskolakönyvek legújabb zeneművek, stb.

Mindennemű **írodai- és levélpapírok, irodaszerek és kész üzleti könyvek,** azonkívül

mindenfélé **ügyvédi, jegyzői és egyházi** nyomtatványok nálam mindig készletben vannak, és mindennemű nyomdai és könyvmatu munkák legutányosabb áron elfogadtatnak. 2. *—1.